

Bertje Engelrelst honderd jaar

André Desmidt

Bijna tien jaar terug waren we te gast bij Bertje die toen nog samen met echtgenote Paula woonde in de Guido Gezellestraat. Met een waterval aan woorden vertelde hij in geuren en kleuren zijn leven. Nu verblijft Bertje in de Noordhinder en hij stelt het opperbest hoewel een en ander niet meer marcheert zoals vroeger...

De vader van Bertje, Henri Engelrelst, was afkomstig van Oedelem en kwam naar Heist als koetsier. Hij was een boerenzoon en vestigde zich in Heist in de Kerkstraat waar Hotel Charles le Bon was. Achteraan waren er stallingen en konden de koetsen staan waarmee toeristen rond gevoerd werden. Zijn moeder Eugenie Tytgadt was afkomstig uit het Brugse (Sint Pieters op de dijk).

De ouders huwen in 1906 en schonken het leven aan vijf kinderen:

Frederik 1908 - Maurice 1912 - Albert 1915 - Jules 1923 - Jacqueline 1929

De ouders woonden tot 1928 in de Duinenstraat waar hij het beroep van schilder uitoefende. Vooral de Eerste Wereldoorlog was er veel werk.

Albert werd geboren tijdens een bombardement van de muur van Zeebrugge. Ik ben er uitgekomen door de daver... De Duitsers hebben mij er uit geschud.

Bertje werd geboren op 14 december 1915 en was moeders "keppe". Hij bleef bij moeder en ging niet naar de kleuterklas en het scheelde niet veel of hij ging ook niet naar de lagere school. Maar op een dag kwam er een rijkswachter thuis om hen aan te manen de kleine naar school te sturen... er was immers schoolplicht.

Hij ging naar de gemeenteschool en was iedere keer in de kop van het peleton.

Op zijn veertiende stopte Bertje met de school en leerde schilderen en op ladders klauteren.

Hij volgde wel nog avondschool en had daardoor een goede talenkennis. Dit zou tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn voordeel opleveren in de contacten met de Duitse bezetter.

De familie heeft verschillende adressen gehad: in de Noordstraat waar ze het Buffet Economique openhielden, tijdelijk verblijf in de Atlanta langs de Boulevard en dan naar het Splendid Hotel op de hoek van de Kardinaal Mercierstraat en de Nicolas Mengélaan.

Een hotel runnen in die tijd is niet te vergelijken met hoe het er nu aan toe gaat. Het groot seizoen duurde amper een maand van 15 juli tot 15 augustus. De zeewijding, de bloemenstoet en dan valiezenkoers.

Tijdens de winter werd de kamers gerenoveerd. Een kamer bestond uit een bed en een kast en een lavabo. Het toilet was op de gang. Van douche of ligbad was er nog geen sprake.

In 1947 waren er teveel problemen met het huis en trokken naar de Romantica.

Op 11 januari 1941 huwde Bertje Engelrelst met Paula De Grootte. Het jong koppel ging inwonen bij metje Bonte, de moeder van Paula in de Onderwijsstraat.

In 1953 vestigden ze zich dan in de Guido Gezellestraat.

Bertje heeft natuurlijk ook de oorlog meegemaakt maar door zijn kennis van het Duits kon hij onderhandelen met de bezetter en soms een en ander gedaan krijgen zoals mogen vissen.

Op een dag moest men evacueren naar Knokke... Iles opgeladen op een duwkar terwijl er permanent geschoten werd vanuit Lissewege of Zeebrugge.

Na de oorlog hervatte het normale leven en Bertje werkte als vislossen in Zeebrugge tot 1960.

Bertje had ook heel wat hobbys: muziek spelen, schilderen, en de voetbal.

Bertje was muzikant: hij begon als trommelaar en schakelde dan over naar alto. Tot aan de oorlog was hij spelend lid bij de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia te Heist.

Maar hij was ook kunstenaar. Hij beschikte over een groot tekentalent en toverde vele tientallen schilderijtjes die hij regelmatig wegschonk als cadeautje.

Bertje was ook jarenlang voetbaltrainer. Toen Albert met zoon Daniel naar het voetbal ging was Eugène Vandewalle jeugdtrainer en Léon Martony délégué.

Op een gegeven ogenblik werd Bertje aangesproken om jeugdtrainer te worden en dat heeft hij uiteindelijk achttien jaar met succes gedaan... en vooral met veel vriendschap voor de kinderen.

Probleem was dat hij er bij aanvang eigenlijk niets van kende. Als hij iets wilde aanleren dan probeerde hij dit uit thuis op de koer.

En als er dan al eens iets mislukte zei hij tegen de kinderen: kijk, zo moet ge het dus niet doen hé ! Niet vergeten hé !

En iedereen dacht dat dit deel uitmaakte van de professionele training.

Om de kinderen te leren koppen had hij een speciale techniek. Hij leerde hen knikken het met hoofd om dank u te zeggen. En als ze er dan in slaagden om ja te zeggen tegen de bal dan kregen ze een "spekke".

Het vervoer naar andere ploegen werd georganiseerd met vrijwilligers. Soms reeds Bertje met wel zeven kinderen in de auto.

De trainingen begonnen altijd om 15 uur en het gebeurde dikwijls dat Albert nog bezig was om 18 uur. Gelukkig beschikte hij over een goede fysiek en als zestigjarige konden de kinderen hem vaak niet volgen in het lopen.

En toch is Albert gestopt met de voetbal in minder goede omstandigheden. Ze vonden het immers niet nodig om hem uit te nodigen op hun activiteiten hoewel hij ruim vijftien jaar gewerkt had voor de jeugdvoetbal zonder één frank vergoeding.

Die familiefoto hangt in zijn kamer

Een namiddagje Heist

Op woensdag 27 januari 2016 om 14.30 u in de zaal Ravelingen Heist

Projectie ontstaan Coudekerke – Heyst door André Desmidt

Pauze met koffie en gebak

Projectie handelszaken in Heist door Georges Devent

Inkomg €5 – vooraf inschrijven

Breng foto's mee van winkels in Heist aub